

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.Ł.**,
skazanego za ciąg przestępstw z art. 197 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 30 lipca 2026 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją
wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2025 r., V Ka 1131/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku
z dnia 2 listopada 2023 r., II K 775/19,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Na skutek kasacji obrońcy skazanego M.Ł. od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 24 września 2025 r., V Ka 1131/24, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 2 listopada 2023 r., II K 775/19, przed Sądem Najwyższym zawisła sprawa tego skazanego. Za przypisane mu przestępstwa z art. 197 § 1 k.k. (także w zw. z art. 12 § 1 k.k.), z art. 197 § 2 k.k. (także w zw. z art. 12 § 1 k.k.) i z art. 200 § 1 k.k., M.Ł. został skazany na karę łączną 10 lat pozbawienia wolności.

W kasacji obrońcy został zawarty także wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. Uzasadniając wniosek obrońca wskazał, że skazany jest osobą chorą, w tym na chorobę Alzheimera oraz choroby sercowo-naczyniowe, a

zatem odbywanie przez niego kary pozbawienia wolności naraża go na wyjątkowo ciężkie skutki w postaci dalszej utraty zdrowia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest niezasadny.

Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie prawomocnego wyroku wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Zasadnie podkreśla się więc, że można wstrzymać wykonanie zaskarżonego kasacją wyroku, jeżeli wyraźnie rysuje się perspektywa uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania na skutek uwzględnienia kasacji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2025 r., II KK 83/25). Niezbędne jest zatem ustalenie, że postawione orzeczeniu sądu odwoławczego zarzuty (i argumentacja zaprezentowana na ich poparcie) dają asumpt do przyjęcia poglądu o niemal pewnej wadliwości zaskarżonego wyroku sądu odwoławczego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 3 kwietnia 2025 r., IV KK 55/25; z dnia 27 marca 2025 r., III KK 84/25). W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońcy.

Powodu do wstrzymania wykonania wyroku nie stanowi również sytuacja zdrowotna skazanego, akcentowana we wniosku. Może ona bowiem być uwzględniona w ramach instytucji dotyczących wykonywania kary pozbawienia wolności, uregulowanych w art. 151 k.k.w. lub art. 153 k.k.w., na zasadach tam przewidzianych.

Podsumowując, nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego

rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji skarżącego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[WB]

[a.ł.]